

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**P. Virgilio Maronis Aliorumque Poetarum Opuscula, Sive
Lvsvs**

Vergilius Maro, Publius

Antverpiae, 1566

De Orpheo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69268)

Quod' que foraminibus tibia mille sonat,
 Quod' que leues calami, quod suavis cantat Aëdon,
 Quod lyra, quod cytharæ: quod moribundus olor.
 Illectos nautas dulci modulamine vocis
 Mergébant avidæ fluctibus Ionys. 5
 Sanguine Sisyphio generatas magnus Vlysses
 Hac tutos sola præstitit arte suos:
 Illeuit cera sociorum callidus aureis:
 Atque suas vinclis præbuit ipse manus.
 Transiluit scopulos, & inhospita litora classis: 10
 Illa præcipites desiluere freto.
 Sic blandas vocis' que notas, & carmina vicit:
 Sic tandem exitio monstra canora dedit.

De Natali die.

Clarus inoffenso procedat lumine Titan, 15
 Latificus' que dies eat omnibus æthere puro.
 Vos' que simul iuvenes animis, & voce fauentes
 Concelebrate diem votis felicibus alium:
 Prosper ut is semper redeat, vatique quotannis 20
 Asmenidæ referant alacres sua munera nati.

De Orpheo.

Threïcins quondam vates fide creditur canora
 Mouisse sensus acrium ferarum
 Atque amnes tenuisse vagos, 25
 Et surda cantu concitasse saxa.
 Suavisonos' que modos testudinis arbores secuta
 Vmbram feruntur præbuisse vati.
 Sed placidis hominum dictis fera corda mitigavit,
 Docta' que vitam voce temperavit: 30
 Iustitiam docuit cætu quoque congregavit vno,
 Mores' que agrestes expoliuit Orpheus.

De